

רשומות

קובץ התקנות

4 במאי 1981

4231

לי בטיסן התשמ"א

למח

948	תקנות סמכויות שעת חירום (מצורים) (תנאי החוקה במעצר מיוחד), התשמ"א-1981
952	תקנות השתיקות (סדרי זיץ בוועדת ערר), התשמ"א-1981
954	תקנות שעת חירום (שירותי עבודה חיוניים בהגברת שירותי הערפה בע"מ) (ביטול), התשמ"א-1981
955	תקנות מס הכנסה (הצהרת ממש ביטולים מטויימים ובהיאחזויות בח"ל) (תיקון מס' 4), התשמ"א-1981
955	תקנות סיצויי פיטורים (חישוב הפיצויים התפטרות שרואים אותה כפיטוריות) (תיקון), התשמ"א-1981
956	תקנות הגמלים (תיקון מס' 3), התשמ"א-1981
957	תקנות שירותי חיירות (משרדים לחיור), התשמ"א-1981
959	תקנות ההתיישבות הנקלאית (סייגים לשימוש הקרקע הקלאית ובמים) (תיקון התוספת הראשונה), התשמ"א-1981
959	תקנות בריאות הציבור (מזון) (יסודות מתחלבים ומייצבים במצרכי מזון) (תיקון), התשמ"א-1981
959	תקנות העיריות (שיגור הוראות בתוספת השניה), התשמ"א-1981
960	תקנות הרשויות המקומיות (חלוקת תמורה ארנונה רכוש), התשמ"א-1981
961	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחיר מקסימלי למלט פורטלנז אפור) (מס' 2) (תיקון מס' 6), התשמ"א-1981
962	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בגן ילדים) (מחיר מקסימלי) (תיקון), התשמ"א-1981
962	כללי לשכת עורכי הדין (השימוש בבול הלשכה) (תיקון מס' 2), התשמ"א-1981

**תקנות סמכויות שעת-חירום (מעצרים) (הנאי החוקה במעצר מינהלי),
התשמ"א-1981**

בחוקף סמכויות לפי סעיף 3 לחוק סמכויות שעת-חירום (מעצרים), התשל"ט—
1979, לאחר התייעצות עם שר הפנים ובאישור ועדה משותפת של ועדת החוקה חוק
ומשפט ושל ועדת החוק והבטחון של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1.	בתקנות אלה —	הגירות
	"המפקד" — מנהל בית-הסוהר, כשהעציר מוחזק בבית סוהר כמשמעותו בפקודת בתי
הסוהר [נוסח חדש], התשל"ג-1971: (להלן — בית סוהר);
מפקד מיתקן כליאה צבאי (להלן — מיתקן צבאי), כשהעציר מוחזק במיתקן צבאי;
"מקום מעצר" — המקום שנקבע כמקום המעצר בצו מעצר שניתן על פי החוק;
"עציר" — המוחזק במעצרו מכוח החוק.	
2.	עציר יוחזק במקום המעצר בגפרוד מאסירים שפוטוים ומעצירים הממתייגים למשפטם.	החוקה בנוהרד
3.	(א) המפקד רשאי להורות כי עציר יוחזק במעצר יחיד, אם שוכנע כי הדבר
דרוש לבטחון המדינה, להגנה על המשמעת במקום המעצר או לשמירה על שלומם או על
בריאותם של העציר או של עצירים אחרים.
(ב) המפקד רשאי גם, לפי שיקול דעתו, להורות על החזקתו של עציר במעצר יחיד,
אם העציר ביקש לעשות כן.
(ג) הורה המפקד על החזקתו של עציר במעצר יחיד, ידון מחדש בהוראתו לפחות
אחת לחדשיים, או במועד מוקדם יותר אם ביקש זאת העציר והמפקד ראה טעם לעשות כן.
(ד) עציר המוחזק במעצרו יחיד לתקופה העולה על שלושה חדשים, רשאי לערור
בפני שר הבטחון על החלטתו האחרונה של המפקד שמכוחה מוחזק הוא במעצר יחיד; שר
הבטחון בבואו לדון בערר רשאי לפי שיקול דעתו להורות על המשך או ביטול מעצר היחיד.
(ה) לא יורה המפקד על החזקת עציר במעצר יחיד לתקופה העולה על ששה
חדשים אלא לאחר שקיבל אישור לכך משר הבטחון.	החוקה במעצר
יחיד
4.	(א) עציר לא יעגוד סמלים ועיטורים, למעט סמלים המשמשים לצרכים דתיים,
מחומר ובגודל סביר, מקובל.
(ב) עציר לא ילבש מדיה.
(ג) עציר המוחזק בבית סוהר זכאי ללבוש את בגדיו הפרטיים כשאין גלבושם כדי
לפגוע בבריאות או בסדר הטוב.
(ד) עציר המוחזק במיתקן צבאי ילבש בגדים שיופקו לו בידי המפקד.	לבוש

1 ס"ח התשל"ט, עמ' 76.

2 ר"ג מדינת ישראל, נוסח תיש 21, עמ' 459; ט"ח התשל"ב, עמ' 22; התשל"ג, עמ' 22.

קבלת אוכל
ומצרכי מזון

5. (א) עציר במקום מעצר יקבל את מנת המזון הניתנת לסוהרים באותו מקום מעצר.
(ב) במקום מעצר שבו קיימת קנטינה, רשאי המפקד להתיר לעציר לקנות בה מצרכים.

(ג) לא יסופק לעציר מזון במקום המעצר שלא בדרך האמורה בתקנה זו, אלא ברשות המפקד.

בדיקה וטיפול
רפואי

6. (א) עציר ייבדק אחת לחודש בידי רופא שימנה המפקד וכן בכל עת שיהא צורך בכך.

(ב) עציר זכאי לקבל טיפול רפואי וציוד רפואי כמתחייב ממצב בריאותו.

(ג) קבע רופא כי נשקפת סכנה לבריאותו או לחייו של עציר, והעציר מסרב לקבל את הטיפול שקבע הרופא, מותר להשתמש במידת הכוח הדרושה כדי לבצע הוראות הרופא בנוכחות הרופא.

טיול

7. (א) עציר ייצא לטיול תחת כיפת השמים לפחות לשעתיים ביום; המפקד רשאי על פי בקשת העציר ואם ראה טעם סביר לכך, לפטור את העציר מחובת היציאה לטיול.

(ב) המפקד רשאי להורות שלא יוצא עציר לטיול, משך תקופה שלא תעלה בכל פעם על שלושה ימים רצופים, אם שוכנע כי הדבר דרוש לבטחון המדינה, להגנה על המשמעת במקום המעצר או לשם שמירה על שלומו או על בריאותו של העציר.

(ג) סדרי הטיול ייקבעו בידי המפקד.

זכות לקבלת
תפצים אישיים

8. (א) עציר זכאי לקבל מהמפקד התפצים אישיים, מהפציו שהופקדו עם כניסתו למעצר, אם הוא נזקק להם לשימושו במקום מעצרו וכן זכאי הוא לקבל כלי רחצה וניקוי חדרושים לשימוש, הכל בתנאי שאין התפצים האסורים להחזקה בבית סוהר.

(ב) עציר זכאי להחזיק ברשותו ספר תנ"ך או קוראן או הברית החדשה ותשמישי קדושה הדרושים לו לתפילה על פי דתו.

(ג) עציר זכאי לקבל לקריאה עתונים וספרים כפי שיקבע המפקד.

עבודה

9. (א) על פי בקשת העציר רשאי מפקד, לפי שיקול דעתו, להתיר לעציר לעסוק בתחום מקום המעצר בעבודה שיפרט בהיתר; תמורת עבודה שהותרה כאמור ישולם לעציר שכר בהתאם לתקנות בתי-הסוהר, התשל"ח-1978³; כן רשאי המפקד להתיר לעציר לעסוק בעבודה אחרת עבור עצמו.

(ב) עציר חייב בסידור מיטתו, ובנקיונו ובסידורו של התא שבו הוא מצוי; מעבר לחיוב זה פטור העציר מעבודה.

קבלת סיגריות

10. (א) עציר שהוכיח למפקד כי הוא נוהג לעשן תסופק לו מנת הסיגריות המקובלת לגבי אסירים במקום המעצר.

(ב) עציר יורשה לקבל מאדם הנמצא מחוץ למקום מעצר, לא יותר מ-400 סיגריות לחודש, אם הוכיח למפקד כי הוא נוהג לעשן.

(ג) שוכנע המפקד כי העציר עושה שימוש בסיגריות באופן הפוגע במשמעת במקום המעצר, רשאי הוא לשלול מן העציר את הרשות לקבל סיגריות או להגבילה.

3 ק"ת התשל"ח, עמ' 1958.

11. (א) עציר יורשה לקבל מבקרים במקום שיקבע המפקד למשך חצי שעה כמפורט להלן:

- (1) ביקור אחד של בני משפחה אחת לשבועיים. לענין תקנה זו, "בן משפחה" — הורה, הורה תורה, בן-זוג, צאצא, אח או אחות;
- (2) מבקר בדרגה אחרת של קרבת משפחה או כל מבקר אחר שתקנה 12 איננה חלה עליו — ברשות מיוחדת שהמפקד רשאי לתתה לפי שיקול דעתו.
- (ב) המפקד רשאי לפי שיקול דעתו, להתיר למבקרים האמורים בתקנת משנה (א)1) ביקור מיוחד או ביקורים חכופים יותר אצל עציר מסויים.
- (ג) לא יעלה בביקור מספר המבקרים, למעט בן הזוג וילדים על שלושה, אלא ברשות מיוחדת שהמפקד רשאי לתתה לפי שיקול דעתו.
- (ד) על אף האמור בתקנת משנה (א), רשאי המפקד לאסור ביקורים של מבקרים דרך כלל או של מבקר מסויים אצל עציר מסויים, אם שוכנע כי הדבר דרוש לבטחון המדינה; דבר האיסור יודע לעציר; היה האיסור לתקופה העולה על חודשיים, רשאי העציר לערער על האיסור בפני שר הבטחון; שר הבטחון בבואו לדון בערר רשאי לאשר את האיסור, לסייגו או לבטלו.
- (ה) הורה המפקד על איסור מבקרים כאמור בתקנת משנה (ד), ידון מחדש בהוראתו לפחות אחת לתדשיים, או אם העציר או מבקר כאמור ביקש לדון בה במועד מוקדם יותר והמפקד ראה טעם לעשות כן.
- (ו) אין האמור בתקנה זו גורע מהוראת תקנה 12.

12. (א) ביקש עציר להיפגש עם עורך דין לשם טיפול בענין משפטי של העציר עצמו ואותו עורך הדין אושר באישור בלתי מסוייג לשמש סניגור לפני בתי הדין הצבאיים לפי סעיף 318 לחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955, יתיר המפקד פגישה עמו בהקדם האפשרי במקום שיקבע המפקד.

- (ב) המפקד, באישור שר הבטחון, רשאי שלא להתיר פגישה עם עורך דין כאמור לתקופה שאינה עולה על 15 יום אם שוכנע שטעמים של בטחון המדינה מחייבים זאת.
- (ג) על ביקור של עורך-דין לפי תקנה זו לא יהולו הוראות תקנה 13.

13. (א) בשעת הביקור אצל עציר יהיה נוכח אדם שהמפקד הסמיך לכך, אם שוכנע המפקד כי נוכחותו דרושה לבטחון המדינה, לבטחון הציבור או לבטחון מקום המעצר.
- (ב) אדם שהוסמך כאמור רשאי להפסיק שיחת המבקר עם העציר, אם שוכנע כי הפסקת השיחה דרושה לבטחון המדינה, לבטחון הציבור או לבטחון מקום המעצר, וכן רשאי הוא לנקוט כל אמצעי סביר אחר הדרוש למניעת פגיעה באלה אגב הביקור.
- (ג) העציר רשאי לערער על הפסקת השיחה בפני המפקד והמפקד רשאי, לפי שיקול דעתו, להחליט על המשך השיחה או הפסקתה.

14. (א) בתקנה זו, "מכתב" — כל דבר שנכתב, בדפוס, בצירוף, בשרטוט, או כל אמצעי אחר להעברת מלים, ספרות או צורות.
- (ב) לא ישלח עציר מכתב ולא יקבל מכתב, אלא באמצעות המפקד.

(ג) עציר רשאי לשלוח אל אדם הנמצא מחוץ למקום המעצר ארבעה מכתבים וארבע גלויות דואר בחודש, וברשות שהמפקד רשאי לתתה לפי שיקול דעתו, בתכיפות גדולה יותר.

(ד) מכתבי העציר אל רשויות המדינה או אל עורך דינו לא יובאו במנין המכתבים האמורים בתקנה משנה (ג).

(ה) על אף האמור בתקנת משנה (ג), אין עציר רשאי לשלוח אל מחוץ למקום המעצר ספרים או עתונים שקיבל, אלא ברשות שהמפקד רשאי לתתה לפי שיקול דעתו.

(ו) עציר רשאי לקבל מכתבים הנשלחים אליו מחוץ למקום המעצר.

(ז) המפקד רשאי לבצע ביקורת מכתבים כאמור בתקנה 33 לתקנות בתי הסוהר, התשל"ח-1978.

(ח) המפקד רשאי לאסור על משלוח מכתב, כולו או מקצתו, על ידי עציר, או מסירתו של מכתב כולו או מקצתו, לידי העציר, עם שוכנע כי הדבר דרוש לבטחון המדינה, ורשאי הוא להורות מה ייעשה במכתב שמשלוחו או מסירתו נאסרו כאמור.

(ט) המפקד רשאי שלא להודיע לעציר על אי-משלוח מכתב או על אי-מסירתו לידי, אם שוכנע כי הדבר דרוש לבטחון המדינה, להוציא מכתב שנשלח לקרוב משפחה הנזכר בתקנה 11(א)(1), או ממנו.

(י) הוראות תקנות משנה (ז), (ח) ו-(ט) לא יחולו על מכתבים לעורך-דין המשמש כבא כוחו ושאישר כמפורט בתקנה 12(א).

15. לא יקבל עציר כספים ולא ישלם כספים לאחר, אלא ברשות שהמפקד רשאי לתתה לפי שיקול דעתו.

איסור קבלת כספים או תשלומים

16. עציר שעשה אחת מאלה עבר עבירת מקום מעצר:

עבירות מקום מעצר

(1) עשה מעשה הפוגע במשמעת ובסדר הטוב שבמקום המעצר;

(2) הפר הוראה הוקית של סוהר, או של אדם אחר הפועל מטעם המפקד;

(3) קיים תקשורת במכתב, בעל-פה או בדרך אחרת עם אדם מבחוץ תוך הפרת תקנות אלה;

ורשאי המפקד להטיל עליו עונש בידוד שלא יעלה על ארבעה-עשר יום.

17. נמלט עציר, קשר קשר להימלט, או עזר לאחר להימלט, רשאי המפקד להטיל עליו עונש של בידוד שלא יעלה על חודש ימים; אין בתקנה זו כדי לגרוע מהוראות כל חוק אחר.

בריחה ממעצר חוקי

18. שר הבטחון רשאי לאצול בכתב סמכויותיו לפי תקנות אלה לענין מסויים לסגן שר הבטחון; כן רשאי הוא לאצול בכתב סמכויותיו כאמור למנהל הכללי של משרד הבטחון, למעט סמכותו לפי תקנה 3.

אצילה

19. (א) לאחר הבאת עציר למקום המעצר, יובאו תקנות אלה לידיעתו בהקדם האפשרי.

עיון

(ב) עציר זכאי לעיין בכל זמן סביר בתקנות אלה אם ביקש לעשות כן וכן להעתיקן.

תחילה

20. תחילתן של תקנות אלה ששים יום מיום פרסומן.

משה נסים
שר המשפטים

ג' באדר ב' התשמ"א (9 במרס 1981)
(תט 924-3)

תקנות העתיקות (סדרי דין בועדת ערר), התשמ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 46(ב) לחוק העתיקות, התשל"ח-1978 (להלן – החוק), ושאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה – הנדרות
 - “ועדה” – ועדת ערר שנתמנה לפי סעיף 35 לחוק;
 - “החלטה” – החלטה מהחלטות המנהל המפורטות בסעיף 36(א) לחוק.
2. הגשת ערר
 - (א) ערר על החלטת המנהל יוגש תוך שלושים יום מיום שהומצא לעורר העתק ההחלטה או מיום שנודע לו עליה, לפי המוקדם יותר; אולם רשאי יושב-ראש הועדה להאריך את מועד הגשת הערר לתקופה אחת גוספת שלא תעלה על ארבעה עשר יום.
 - (ב) הערר יוגש בכתב וימסר לוועדה או ישלח אליה בדואר רשום לפי מענה שפורסם ברשומות; היה מענה של הועדה בית משפט, יימסר הערר במשרד הרישום של אותו בית משפט.
3. כתב ערר
 - הערר יוגש בשלושה העתקים, ייחתם בידי העורר או בא כוחו ויפורטו בו:
 - (1) שמו של העורר, משלה ידו ומענו;
 - (2) המועד שבו נמסר לעורר העתק ההחלטה או המועד שבו נודע לו עליה;
 - (3) העובדות שעליהן מסתמך העורר;
 - (4) הנימוקים שעליהם מבסס העורר את עררו, לרבות נימוקים משפטיים, כל נימוק בפסקה מיוחדת;
 - (5) הסעד המבוקש.
4. לכתב הערר יצורפו:
 - (1) שלושה העתקים של ההחלטה נושא הערר;
 - (2) תצהיר או תצהירים לאימות העובדות שעליהן מסתמך העורר;
 - (3) מסמכים שהעורר מסתמך עליהם והנמצאים ברשותו.
5. ליקוי בכתב הערר
 - כתב ערר שלא נתקיימה בו הנראה מתוראות תקנות 3 ו-4, לא יתקבל על ידי הועדה או משרד הרישום; אולם משקיבלו כתב ערר, לא ייפסל על יסוד אי קיום הנראה כאמור, אלא אם היה באי פסילה כזו משום עיוות דין.
6. מסירה למשיב
 - הועדה תמסור למנהל העתק מכתב הערר על נספחיו.
7. תשובת המנהל
 - המנהל יגיש לוועדה, תוך שלושים יום מיום שנמסר לו העתק כתב הערר, תשובה מגומקת בכתב התומה בידו, בצירוף הראיות שעליהן היא מסתמכת; לענין זה יחולו הנוראות תקנה 2, בשינויים המחוייבים.
8. מסירת לעורר
 - הועדה תמציא לעורר העתק מתשובת המנהל על נספחיה.

1 ס"ה התשנ"ח, עמ' 76.

השוכת העורר	9. העורר רשאי, תוך שבוע מיום שהומצאה לו תשובת המנהל, להגיש לוועדה תשובה בכתב; התשובה על נספחיה תוגש בשלושה העתקים והועדה תמציא למנהל העתק אחד ממנה.
טענות פגם	10. בשמיעת הערר לא תיזקק הועדה לכל טענה של פגם בצורת כתב הערר, אלא אם נכללה טענה כזו בתשובת המנהל והעורר לא תיקן את הפגם תוך שבוע מיום שהומצאה לו אותה תשובה.
איחוד עררים	11. הוגשו מספר עררים בידי אותו עורר או הוגשו מספר עררים שמתעוררות בהם שאלות משפטיות או עובדתיות משותפות, רשאי יושב-ראש הועדה להורות על איחוד הדיון בעררים אלה.
מחיקת הערר או פרטים ממנו	12. (א) בתשובתו רשאי המנהל לבקש מהועדה — (1) למחוק ערר שאינו מנומק או שאינו מגלה עילה, או שהוא טרדני או קנטרני; (2) למחוק מכתב הערר כל דבר שאינו דרוש לענין. (ב) הועדה רשאית למחוק את הערר או חלק ממנו כאמור בתקנת משנה (א), גם מיוזמתה.
פרטים נוספים	13. הועדה רשאית בכל עת להורות למנהל ולעורר להמציא לה פרטים נוספים ומפורטים לכל נימוק שבערר או שבתשובה, לפי הענין, והצד הנדרש חייב לספקם לוועדה תוך שבוע מיום קבלת הדרישה.
חזרה מן הערר	14. בכל עת רשאי העורר, בהסכמת הועדה, לחזור בו מן הערר. חזר בו כאמור, יורה יושב-ראש הועדה על מסירת הודעה על כך למנהל.
אי התייצבות העורר	15. לא התייצב העורר לפני הועדה כנדרש והוכח לוועדה שההזמנה הומצאה לו, תבטל הועדה את הערר, וזאת אם החליטה מטעמים מיוחדים שתפרש בהחלטתה, לדון ולהחליט בו שלא בפניו.
אי התייצבות המנהל	16. לא התייצב המנהל לפני הועדה במועד שנקבע לשמיעת הערר, והוכח לוועדה שההזמנה הומצאה לו, רשאית הועדה לדון בערר ולהחליט בו שלא בפניו.
דחיית הדיון	17. הועדה רשאית לדחות את שמיעת הערר למועד אחר, ומשהתחילה בשמיעתו — לדחות את המשך הדיון בו, אם הדחיה דרושה, לדעתה, למען הצדק.
הגבלת הדיון לנימוקים שפורשו	18. הועדה לא תיזקק לכל נימוק או טענה של העורר שלא הביאם בפני המנהל, ושהיתה לו הזדמנות להביאם בפני המנהל לפני מתן החלטתו, ולא תיזקק לכל נימוק שלא פורש בכתב הערר או בכתבי התשובה.
אי קיום הוראות הועדה	19. (א) לא קיים העורר את המוטל עליו בידי הועדה לצרכי ניהול הדיון בערר, רשאית הועדה למחוק את הערר או לדחותו. (ב) לא קיים המנהל את המוטל עליו בידי הועדה לצרכי ניהול הדיון בערר, רשאית הועדה להחליט בערר בלי להתיר למנהל להשמיע דבריו.

20. (א) בוטל או נדחה ערר לפי תקנה 15, רשאי העורר, תוך ארבעה עשר יום מיום המצאת ההחלטה לדין, לבקש מהועדה לדון בערר; הוכיח העורר כי נבצר ממנו מסיבה מספקת להתייצב במועד שנקבע לדין, רשאית הועדה לדון בערר, בתנאים שייראו לה בדבר תשלום הוצאות.	דיון חוזר
(ב) החליטה הועדה בערר שלא בפני המנהל כאמור בתקנה 16, רשאי המנהל, תוך ארבעה עשר יום מיום המצאת ההחלטה לדין, לבקש מהועדה לשוב ולדון בערר. הוכיח המנהל כי נבצר ממנו מסיבה מספקת להתייצב במועד שנקבע לדין, רשאית הועדה לשוב ולדון בערר, בתנאים שייראו לה בדבר תשלום הוצאות.	
21. בכל ענין שלא נקבעה לו הוראה מיוחדת בתקנות אלה, תהא גביית הראיות בדרך הנראית לוועדה כמועילה ביותר לביטור השאלות העומדות להכרעתה.	אופן גביית ראיות
22. נבצר מחברי הועדה, כולם או מקצתם, להמשיך את הדיון בכל שלב משלבי הדיון בערר, רשאית ועדה בהרכב אחר להמשיך בדיון מן השלב שאליו הגיעה הועדה הקודמת.	שינוי בהרכב הועדה
23. מסמך שיש להמציא או לשלוח על פי תקנות אלה לבעלי הדין, יומצא להם אישית או בדרך שמוסרים כתב בי-דין בהליכים אזרחיים בבית משפט.	המצאת מסמכים
24. המנהל רשאי להיות מיוצג בכל הליכי הערר בידי היועץ המשפטי לממשלה או נציגו.	ייצוג המנהל
25. העתק החלטת הועדה מאושר בידי היושב ראש יישלח לעורר ולמנהל סמוך ככל האפשר למועד מתן ההחלטה.	מסירת החלטת הועדה
26. הרואה עצמו נפגע מהחלטת המנהל שניתנה לפני תחילתן של תקנות אלה, רשאי לערור עליה תוך ארבעה עשר יום מיום תחילתן.	הוראות מעבר
27. החילתן של תקנות אלה שלוששים יום מיום פרסומן.	תחילה

י"ז באדר ב' התשמ"א (23 במרס 1981) (תמ 248-3)
 משה נסים שר המשפטים

תקנות-שעת-חירום (שירותי עבודה חיוניים בחברת שירותי תעופה בע"מ) (ביטול), התשמ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9(ג) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח-1948, אני מתקין תקנות אלה:

1. תקנות-שעת-חירום (שירותי עבודה חיוניים בחברת שירותי תעופה בע"מ), התשמ"א-1980² — בשלות.

כ"ו באדר א' התשמ"א (2 במרס 1981) (תמ 243-3)
 יצחק מודעי שר האנרגיה והתשתית

1 ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 1.
 2 ק"ת התשמ"א, עמ' 282.

**תקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסויימים ובהאחזיות נח"ל)
(תיקון מס' 4), התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 11 ו-243 לפקודת מס הכנסה, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת הראשונה	1. בתוספת הראשונה לתקנות מס הכנסה (הנחות ממס בישובים מסויימים ובהאחזיות נח"ל), התשל"ח-1978 ² (להלן — התקנות העיקריות), אחרי "סופה" יבוא "סלעית".
תיקון התוספת השלישית	2. בתוספת השלישית לתקנות העיקריות, אחרי "צוריאל" יבוא "קצרין".
תחילה	3. תחילתה של תקנה 2 משנת המס 1977.

ט' באדר ב' התשמ"א (15 במרס 1981)
(חמ 198-3)

יורם ארידור
שר האוצר

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"א, עמ' 18.
2 ק"ת התשל"ח, עמ' 1454; התשמ"א, עמ' 354.

**תקנות פיצויי פיטורים (חישוב הפיצויים והתמטרות שרואים אותה כפיטורים)
(תיקון), התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 13 ו-33 לחוק פיצויי פיטורים, התשכ"ג-1963¹, ובאישור ועדת העבודה והרווחה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות פיצויי פיטורים (חישוב הפיצויים והתמטרות שרואים אותה כפיטורים), התשכ"ד-1964², אחרי תקנה 5 יבוא:

א5. לענין חישוב פיצויי פיטורים לעובד שהיה בחופשה ללא תשלום יהיה השכר האחרון —

"חישוב פיצויים בחופשה ללא תשלום"

- (1) בחופשה ללא תשלום מכוח תוראה של דין — השכר שהיה משתלם לו ערב פיטוריו אילו עבד אצל אותו מעביד;
- (2) בכל מקרה אחר — השכר שהשתלם לו ערב יציאתו לחופשה ללא תשלום בצירוף תוספת יוקר המחיה על השכר האמור בשיעור שהיה מתווסף לשכר האמור אילו עבד אצל אותו מעביד ערב פיטוריו.

ג' בניסן התשמ"א (7 באפריל 1981)
(חמ 327-3)

ישראל כץ
שר העבודה והרווחה

1 ס"ח התשכ"ג, עמ' 136.
2 ק"ת התשכ"ד, עמ' 632.

תקנות הנמלים (תיקון מס' 3), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20(ב) לחוק רשות הנמלים, התשכ"א—1961,¹ וסעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א—1971,² אני מתקין תקנות אלה:

- 1.** תיקון תקנה 150 בתקנה 150 לתקנות הנמלים, התשל"א—1971 * (להלן — התקנות העיקריות) —
- (1) במקום הרישה יבוא:
"בפרק זה ובתוספת השלישית";
- (2) אחרי הגדרת "מחסן חמרים מסוכנים" יבוא:
"אימק"ו" — הארגון הבינומשלתי המייעץ לעניני ספנות ישראל חברה בו (I.M.C.O);
"קודקס של אימק"ו" — הקודקס הבינלאומי הימי לטובין מסוכנים, אשר פורסם על ידי אימק"ו (I.M.C.O);
"הוראות המנהל" — הוראות בטיחות ודרישות טכניות בקשר לטעינת חמרים מסוכנים אשר פורסמו במסגרת הפרסומים הטכניים של אגף הספנות והנמלים במשרד התחבורה."
- 2.** תיקון תקנה 151 בסוף תקנה 151(ב) לתקנות העיקריות יבוא:
"ובמכולה המכילה חמרים מסוכנים מקבוצת A בליח החמרים המסוכנים שבתוספת השלישית, לפחות שבעים ושתיים שעות לפני הכנסתה לנמל."
- 3.** תיקון תקנה 153 בתקנה 153 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ג) יבוא:
"ג) לא יאחסן אדם חמרים מסוכנים בנמל אלא כאמור להלן:
(1) חמרים מסוכנים במכולה — בהתאם להוראות התוספת השלישית;
(2) חמרים מסוכנים אחרים — במחסן חמרים מסוכנים."
- 4.** תוספת תקנה 151 אחרי תקנה 151 לתקנות העיקריות יבוא:
- 151.A. (א) הבעל של מכולה המכילה חמרים מסוכנים יאשר בכתב למנהל הנמל כי —
- (1) המטען שבמכולה הינו במצב תקין, ארוז באריזות נאות, תות, מסומן כהלכה ונתקיימו בו הוראות הקודקס של אימק"ו הנוגעות לענין;
(2) קויימו כל הוראות המנהל בקשר למכולה ולמטען שבר תוכה ונתקבל כל רשיון, היתר ותעודה שיש לקבלם על פי כל דין.
- (ב) מכולה המיועדת ליצוא תובא לנמל לכל המוקדם שבעים ושתיים שעות לפני תחילת הטעינת בכלי השיט.

1 ס"ח התשכ"א, עמ' 145.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.
3 ק"ת התשל"א, עמ' 306; התשל"ג, עמ' 1105; התשל"ד, עמ' 1308; התשל"ה, עמ' 1020; עמ' 1717; עמ' 2091.

(ג) מכולה שיובאה באניית המרים מסוכנים תוצא מהנמל לכל המאוחר חמישה ימים מעת פריקתה.

(ד) הוצאות הובלה והוצאות מיוחדות אחרות, לרבות שינוע במקרה חירום של מכולה כאמור יהיו על השבון הבעל.

(ה) לא הוציא הבעל מכולה כאמור תוך המועד הקבוע בסעיף קטן (ג) רשאי מנהל הנמל להוציאה מתחום הנמל ולאחסנה על השבון הבעל במחסן רשוי כמשמעותו בפקודת המכס¹.

תיקון התוספת השלישית

5. האמור בסעיף 1 לתוספת השלישית לתקנות העיקריות יסומן (א) ואחריו יבוא: (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי מנהל הנמל לאשר, לבקשת הבעל, או לפי שיקול דעתו, החסנת מכולה המכילה חמרים מסוכנים מקבוצת A בשטח נפרד בתחום הנמל, באופן ובתנאי בטיחות מיוחדים שקבע.

חיים לנדאו
שר התחבורה

י"ח באדר ב' התשמ"א (24 במרס 1981)
(חמ 137-3)

4 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39.

תקנות שירותי תיירות (משרדים לתיור), התשמ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 3(4), 5(1) ו-3(3), ו-24 לחוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976¹, ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה –

"הממונה" – מי שהשר מינה אותו בכתב לענין תקנות אלה, כולן או חלק מהן;

"הסעה" – הסעת נוסעים בשכר או בתמורה אחרת ברכב נוסעים פרטי או ברכב אשכול;
"הסעת סיור ברכב אשכול" – הסעה שבה עומד רכב נוסעים פרטי או רכב אשכול לרשות מומין לנסיעת סיור, טיול או תיור;

"רכב נוסעים פרטי" או "רכב אשכול" – רכב נוסעים פרטי כמשמעותו בתקנות התעבורה, התשכ"א-1961².

מחירים מקסימליים

2. (א) עד ליום 15 לחודש אוקטובר בכל שנה יודיע משרד לתיור לממונה, בכתב, על המחירים שיחולו בו לגבי הסעת סיור ברכב אשכול שבבעלותו או בהחזקתו, כמפורט בתקנת משנה (ב), החל באחד בחודש מרס בשנה שלאחריה ועד יום 29 לחודש פברואר בתום שנים עשר חדשים.

(ב) לענין תקנה זו, "מחיר" –

(1) בעד יום סיור ברכב אשכול עם מיזוג אויר, בהדרכתו של מורה דרך, עד 200 קילומטר או עד 10 שעות משעת היציאה, במכוניות אלה:

(א) מכונית שמותר להסיע בה עד 4 נוסעים;

(ב) לכל קילומטר נוסף במכונית כאמור בפסקת משנה (א);

1 ס"ח התשל"ו, עמ' 228.

2 ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התשמ"א, עמ' 101.

- (ג) לכל שעה נוספת במכונית כאמור בפסקת משנה (א);
- (ד) מכונית שמותר להסיע בה עד 7 נוסעים;
- (ה) לכל שעה נוספת במכונית כאמור בפסקת משנה (ד);
- (ו) לכל קילומטר נוסף במכונית כאמור בפסקת משנה (ד).

(2) התשלום למורה דרך לכל לילה שבו הוא לן במשך הסיור מחוץ למקום יציאת הסיור;

(3) התשלום למורה דרך לכל לילה שבו הוא לן כאמור בפסקה (2) בערך, בחוף ים המלח או באילת;

- (4) בעד חצי יום סיור ברכב אשכול כאמור בפסקה (1) במכוניות אלה:
- (א) מכונית שמותר להסיע בה עד 4 נוסעים;
 - (ב) מכונית שמותר להסיע בה עד 7 נוסעים;
 - (ג) לכל קילומטר נוסף שמעל 100 קילומטר;
 - (ד) לכל שעה נוספת שמעל 5 שעות סיור.

(ג) נקבע מחירם של שירותים כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב) בשקלים כשהם צמודים לשער החליפין של השקל לעומת הדולר של ארצות הברית בשעת התשלום, לא יראו בשינוי שער החליפין כאמור העלאת מחיר.

(ד) ציון המחיר יכלול את המסים החלים על השירות.

(ה) משרד לתיור פלוגי שהחל לפעול לאחר המועד למסירת ההודעה כאמור בתקנת משנה (א), יודיע לממונה תוך 30 יום לפני שהחל לפעול ולפני שפורסם מחירי שירותיו, על מחירי השנה השוטפת ועל מחירי השנה שלאחריה.

(ו) לא הודיע משרד לתיור על מחירי שירותיו לגבי שנה פלוגית במועד כאמור בתקנת משנה (א), יהיה המחיר המקסימלי לשירותיו אותו משרד לתיור באותה שנה, המחיר שפורסם על ידו בשנה הקודמת או המחיר הנמוך ביותר שפורסם על-ידי משרד לתיור אחר באותה שנה ובאותו מקום ישוב.

(ז) המחיר שעליו הודיע משרד לתיור לממונה כאמור או המחיר שנקבע על-פי הוראות תקנת משנה (ו), יהא המחיר המקסימלי שמותר למשרד לתיור לדרוש ולגבות מלקוח, אולם רשאי הוא להעלות את המחיר כאמור אם הוטל מס נוסף על שירותי משרד לתיור, ובלבד ששיעור ההעלאה לא יעלה על שיעור המס הנוסף שהוטל על אותו שירות; הופחת מס שהיה מוטל על שירות, יפחית משרד לתיור את מחיר השירות בשיעור ההפחתה כאמור.

3. (א) משרד לתיור יציג במקום עסקו את המחיר בעד השירותים הניתנים בו, כשהוא כולל כל מס, אגרה, תשלום חובה ודמי שירות, והמחיר כאמור לתייר חוץ לאחר הפחתת המסים מהם הוא פטור.

(ב) המחירים כאמור בתקנת משנה (א) יפורסמו בעברית ובשפה לועזית אחת לפחות.

4. תחילתן של תקנות אלה שלושים יום מיום פרסומן.

גדעון פת
שר התעשייה, המסחר והתיירות

ה' בניסן התשמ"א (9 באפריל 1981)
(המ 1344-3)

**תקנות ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים)
(תיקון התוספת הראשונה), התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 16 לחוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967 (להלן - החוק), ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת
הראשונה לחוק

1. במקום סעיף 4 לתוספת הראשונה לחוק יבוא:

"4. הקניית זכות רכישת היבול בשדה (דמאן)."

תחילה

2. תחילתן של תקנות אלה ביום העשירי לאחר פרסומן ברשומות.

אריאל שרון
שר החקלאות

כ"ב באדר ב' התשמ"א (29 במרס 1981)
(חמ 1015-3)

1 ס"ח התשכ"ז, עמ' 108.

**תקנות בריאות הציבור (מזון) (יסודות מתחלבים ומייצבים במצרכי מזון)
(תיקון), התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת בריאות הציבור (מזון), 1935, שנטלתי לעצמי לפי סעיף 32 לחוק-יסוד: הממשלה², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון התוספת

1. בתוספת השניה לתקנות בריאות הציבור (מזון) (יסודות מתחלבים ומייצבים במצרכי מזון), התשכ"ו-1966³, אחרי פריט 43 יבוא:

"44 פרופילן גליקול אלגינאט Propylene Glycol Alginate"

אליעזר שוסטק
שר הבריאות

ט' בניסן התשמ"א (13 באפריל 1981)
(חמ 160-3)

1 ע"ר 1935, חוס' 1, עמ' 53; התשל"ט, עמ' 50.
2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 266; התשל"ג, עמ' 236.
3 ק"ח התשכ"ו, עמ' 996; התש"ם, עמ' 633.

תקנות העיריות (שינוי הוראות בתוספת השניה), התשמ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 136(ב) ו-347 לפקודת העיריות (להלן - הפקודה), ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

תיקון סעיף 59
לפקודה

1. בתוספת השניה של הפקודה, בסעיף 59, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) ראש העיריה יקבע מועד לדיון מיוחד בדו"ח השנתי שהגיש הגזבר שיהיה לכל המאוחר חודש לאחר הגשתו; הדיון בדו"ח מבקר העיריה ובדו"ח מבקר המדינה יהיה באופן ובמועדים הקבועים בסעיף 170ג(ג) ו-(ד) לפקודה."

יוסף בורג
שר הפנים

א' בניסן התשמ"א (5 באפריל 1981)
(חמ 906-3)

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשל"ה, עמ' 142.

תקנות הרשויות המקומיות (חלוקת תמורת ארנונה רכוש), התשמ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (תמורת ארנונה רכוש), התשל"ה-1975, ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. התמורה תחולק בשנת הכספים 1981 לרשויות מקומיות (עיריות, מועצות מקומיות ומועצות אזוריות), כדלהלן:

חלוקת התמורה

(1) סכום שווה לזה שחולק בשנה הקודמת יחולק לכל רשות מקומית שקיבלה מן התמורה בשנה הקודמת.

(2) תוספת התמורה בשנת הכספים לעומת הסכום של השנה שקדמה לה, תחולק לפי שלבים אלה:

(א) רשות מקומית חדשה שהוקמה בשנה שקדמה לחלוקת התמורה תקבל סכום בשיעור השווה ל-10% מסך כל התקבולים שאושרו לה בתקציבה לשנה שלאחר הקמתה.

(ב) יתרת התמורה תחולק כך:

(1) 10% יחולקו בין הרשויות המקומיות האמורות בפסקה (1) לפי מספר המטרים המרובעים של שטחי רצפה בבניינים שבנייתם נגמרה בתחום אותה רשות מקומית בשנה שקדמה בשנתיים לשנה שבה מחולקת התמורה, ובלבד שהסכום המשתלם לרשות מקומית פלוגית לפי פסקה זו לא יעלה על 25% מכל הסכום שהגיע לאותה רשות מקומית בחלוקת התמורה בשנה הקודמת.

לענין פסקה זו, "גמר בניה" — כמשמעותו בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, התשכ"א-1961.

(2) היתרה לאחר חלוקת הסכומים לפי פסקת משנה (1) תחולק בין הרשויות המקומיות האמורות בפסקה (1) לפי חלקה של כל רשות מקומית בסכום הכולל המתחלק לפיה.

2. בחלוקת התמורה יובאו בחשבון שינויים שחלו בתחומי שיפוטן של הרשויות המקומיות, כתוצאה מהרחבתן, צמצומן, איחודן, מיוגן, או הפרדתן למספר רשויות מקומיות.

שינויים בתחום שיפוט

3. תחילתן של תקנות אלה מיום כ"ו באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981).

תחילה

יוסף בורג
שר הפנים

א' בניסן התשמ"א (5 באפריל 1981)
(תמ 916-3)

1 ס"ח התשל"ה, עמ' 107.
2 ס"ח התשכ"א, עמ' 100.

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחיר מקסימלי למלט פורטלנד אפור)
(מס' 2) (תיקון מס' 6), ה'תשמ"א—1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 6 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

1. במקום התוספת לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחיר מקסימלי למלט פורטלנד אפור) (מס' 2), התשל"ג—1972, יבוא:

"תוספת"

בתוספת זו —

"מע"מ" — מס ערך מוסף לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975;

"תוספת הוצאות הובלה" — תוספת הוצאות הובלה ממוזן היצוא, המפיץ או היבואן למחסן הסוחר בהתאם לקבלה.

סדר ב'				סדר א'		האריזה והמשקל
בשקלים לטונה במכירת מאח סוחר, כשהמכירה לקונה היא —				יצוא, יבוא או מפיץ		
ממחשן הסוחר בתוספת הוצאות הובלה		ישירות ממחשן היצואן או המפיץ או מגמל היבוא		ללא מע"מ		כ.פ.
כולל מע"מ	ללא מע"מ	כולל מע"מ	ללא מע"מ	כולל מע"מ	ללא מע"מ	
בשקים, בכמויות של 10 טונות או יותר						
877.80	783.70	784	700	750.24	669.86	200
915.80	817.70	818	730.40	782.78	698.91	250
954	851.80	852.1	760.80	815.39	728.03	300
בשקים, בכמויות של טונה אחת עד 10 טונות						
878.60	784.40	784.70	700.60	750.91	670.46	200
916.60	818.40	818.70	731	783.45	699.51	250
954.80	852.50	852.80	761.40	816.07	728.63	300
בשקים, בכמויות של פחות מטונה אחת						
879.20	785	—	—	—	—	200
917.30	819	—	—	—	—	250
955.50	853.10	—	—	—	—	300
בתפוזות						
—	—	646.80	577.50	618.92	552.61	200
—	—	685.50	612.10	656.02	585.73	250
—	—	718.70	641.70	687.74	614.05	300

2. החילתו של צו זה ביום ט"ז בניסן התשמ"א (20 באפריל 1981).

החילה

ג'ד עון פת

שר התעשייה, המסחר והתיירות

י"ב בניסן התשמ"א (16 באפריל 1981)
(חמ 93—3)

- 1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשל"ט, עמ' 32.
- 2 ק"ח התשל"ג, עמ' 260; התשמ"א, עמ' 759.
- 3 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

קובץ החקיקה 4231, ל' בניסן התשמ"א, 4.5.1981

או המיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בגן ילדים) (מחיר מקסימלי)
(היקון), התשנ"א-1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 6(א)(3) לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, הודשתי—
1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2(א) לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירותים בגן ילדים) (מחיר מקסימלי), התשנ"א-1980—

- (1) במסקה (1), במקומו "383 שקלים" יבוא "429 שקלים";
- (2) במסקה (2), במקומו "354 שקלים" יבוא "396 שקלים";
- (3) במסקה (3), במקומו "250 שקלים" יבוא "280 שקלים".

2. החילתו של צו זה ביום כ"ה באדר א' התשמ"א (1 במרץ 1981).

כ"ה באדר ב' התשמ"א (31 במרץ 1981) זבולין המר
שר התיגוד והתרבות (חמ-283-3)

1. ט"ח התשי"ח, עמ' 24; התשי"ט, עמ' 92; התשל"ג, עמ' 26.
2. ק"ת התשי"ט, עמ' 1024, עמ' 1405, עמ' 2406; התשמ"א, עמ' 114, עמ' 383.

כללי לשכת עורכי הדין (השימוש בבגל הלשכה) (היקון מס' 2),
התשנ"א-1981

בתוקף סמכותה לפי סעיף 109 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, מתקנה
המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין כללים אלה:

1. בסעיף 1 לכללי לשכת עורכי הדין (השימוש בבגל הלשכה), התשכ"א-1969,
במקום "שלושים לירות" יבוא "שבעה שקלים".

בתאש"ו. כ"ד באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981) יצחק גור
יושב ראש המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין (חמ-656-3)

1. ט"ח התשכ"א, עמ' 178.
2. ק"ת התשכ"ט, עמ' 1089; התשי"ט, עמ' 782; התשמ"א, עמ' 11.